

[Undervisningsministeren.]

gere vil de pågældende være stillet uden den forlængede skolegang, og jo vigtigere er det derfor at få gennemført den udvidede undervisningspligt til de fastsatte terminer.

Jeg vil gerne fremhæve, at der dog ikke er tale om at gennemføre udvidelsen isoleret fra den øvrige skolereform. Som jeg før nævnte, er der allerede taget væsentlige lovgivningsmæssige skridt til at realisere folketingsbeslutningen fra 1969, og med det nu foreliggende lovforslag vil der være skabt grundlag — også økonomisk — for en forbedring af skolernes muligheder på det social-pædagogiske område. Yderligere har lovforslaget på to punkter foregrebet den kommende nyordnings principper. For det første vil forældrene til de elever, hvis undervisningspligt udvides, få den endelige afgørelse af spørgsmålet om elevernes placering i 8. klasse eller 1. realklasse. Og for det andet vil de skoler, der siden 1970 har eksperimenteret med sammenholdte klasser i dansk og orienteringsfag i 8. og 9. skoleår, få mulighed for at fortsætte hermed også i 10. skoleår.

Idet jeg med hensyn til de nærmere enkeltheder henviser til de udførlige bemærkninger til lovforslaget, anbefaler jeg lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om medbestemmelse for de ansatte i offentlig og privat virksomhed [af Niels Helveg Petersen m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XIII) findes i tillæg A, sp. 1273, fremsættelse i tidenden sp. 1826.

Forslaget sattes til forhandling.

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Alle er vist enige om, at de hidtidige regler om samarbejdsudvalg inden for sta-

tens styrelser er forældede. I 1968 nedsatte den daværende lønningminister et udvalg, som fik til opgave at overveje en revision af reglerne. Udvalget afgav sin betænkning i marts måned 1971, og betænkningen blev sendt til udtalelse i de forskellige ministerier.

Betænkningen indeholder en flertalsindstilling og to mindretalsindstillinger. Jeg holdt derfor den 30. november 1971 et møde med de implicerede organisationer. På dette møde opnåedes der almindelig enighed om at lægge flertalsindstillingen til grund for et nyt cirkulære om samarbejdsudvalg. Herved havde ingen fraskrevet sig synspunkter, som afveg fra flertalsindstillingen. Der blev i øvrigt på mødet både fra organisationsside og fra min side givet udtryk for, at de nye regler, selv om de var et betragteligt fremskridt i forhold til de hidtil gældende regler, ikke ville være de sidste ord i denne sag, og man enedes om inden udgangen af 1974 i fællesskab at overveje, hvorledes de kunne revideres på grundlag af de erfaringer, som ville blive indvundet. Udkast til cirkulære er nu tilsendt organisationerne, og når deres svar foreligger, vil cirkulæret blive udsendt til ministerier og styrelser med indskærpelse af, at også styrelser og ministerier må være forpligtet i forhold til cirkulærets indhold.

De ny regler slutter sig meget nøje til den samarbejdsudvalgsaftale, som er afsluttet mellem LO og Dansk Arbejdsgiverforening, idet de dog på enkelte punkter går noget videre. Således omfatter samarbejdsudvalgenes medbestemmelse også principperne for arbejdstilrettelæggelse, fastsættelse af arbejdsmetoder, indretning af egnede arbejdslokaler, fysiologisk rigtigt indrettede arbejdspladser samt hensigtsmæssig udnyttelse af anlæg, maskiner og materialer.

Ordføreren for forslagsstillerne nævnte i sin fremsættelse, at det i Danmark og de øvrige nordiske lande ikke var almindeligt, at lovgivningsmagten direkte blander sig i reglerne om samarbejde mellem ledelse og ansatte i private og offentlige virksomheder, og det er jo nok en god regel, som naturlig-